

der er tilstrækkelig Trang til at faa indført saadanne almindelige Folkeregistre.

Jeg skal i Øjeblikket ikke sige mere om Trangen, derimod vil jeg gerne sige et Par Ord om Værdien af saadanne Folkeregistre. Venstres ærede Ordfører (N. C. Jensen) anførte, at Værdien bl. a. vilde bestaa i, at Alimenter og Skatteydere, der flytter fra en Kommune til en anden, meget lettere kan findes. Dette vil jeg stille mig noget tvivlende overfor. For det første har Alimenter allerede nu Pligt til at anmelde Flytning, det findes der Lovbestemmelse om, og ligeledes har Skatteydere, der flytter fra en Kommune til en anden, i Henhold til bestaaende Love Forpligtelse til at anmelde Afgang og Tilgang til den nye Kommune, og der er fastsat Bøder fra 2 til 50 Kr., hvis saadan Anmeldelse undlades. Det er altsaa ikke, fordi man ikke i Forvejen har lovgivet om Anmeldelse og Tilmeldelse saavel for Alimenter som for Skatteydere. Naar det har vist sig, at Anmeldelsen i mange Tilfælde ikke er blevet foretaget, hænger det sikkert sammen med, at vedkommende enten har forglemt det eller har set deres Fordel ved ikke at foretage Anmeldelse ved Afrejse eller ved Tilrejse til nye Kommuner. De Personer, som er interesseret i, at deres Opholdssted ikke kendes, vil ogsaa i Fremtiden unddrage sig Anmeldelsespligten, uanset, hvilke Love der bliver givet. Jeg kan ikke se rettere, end at der gennem det foreliggende Lovforslag, hvis Godhed paa mange Omraader jeg for øvrigt anerkender, vil blive paalagt Sogneraadene — jeg tænker her nærmest paa Landkommunerne — et ret betydeligt forøget Arbejde, og at der ogsaa vil blive paaført Befolkningen en ikke ringe Ulempe og Ulejlighed. Dette er dog for mig ikke det afgørende i Øjeblikket, men derimod det, der er omtalt særlig i § 11, Udgifterne ved Indførelsen af den her foreslaede Foranstaltning. Der er ingen Tvivl om, at hvis dette Lovforslag vedtages, vil Loven medføre betydelige Udgifter saavel for Kommunerne som for Staten, og det vil i sidste Instans sige, at det er Befolkningen, der skal betale. For saa vidt Folkeregistre indføres i samtlige Kommuner, vil det sige, at de indføres i ca. 1 000 Kommuner; og at det vil blive et betydeligt Arbejde, har det høje Ministerium ogsaa haft en Følelse af, idet der i Bemærkningerne til Lovforslagets § 1 tales om de store Forarbejder, Trykning af Skemaer og Kort, Udsendelse af Cirkulærer o. s. v., noget, som alt sammen vil medføre Udgifter. Hertil kommer det i § 9 nævnte Tilsyn, som skal føres ved Indenrigs-

ministerens Foranstaltning; det omtales ikke, hvor grundigt det Tilsyn skal føres, men man maa gaa ud fra, at det vil kræve sin Embedsmand; hvis der skal være nogen Mening med Tilsynet, maa det være ret grundigt. Befolkningen som Helhed har ifølge min Erfaring fra de Steder, hvor jeg har været, ikke mindst i Løbet af de sidste Aar, noget vanskeligt ved at forstaa, at der paa dette Tidspunkt skal gennemføres Love, som ikke er strengt paakrævede, men som medfører forøgede Udgifter, saavel for Kommunerne som for Staten. Jeg vil ogsaa mene, at Befolkningen har nogen Ret, naar den kræver Sparsommelighed i Husholdningen, for øvrigt det samme som saavel Ministre som vi Folketingsmænd gør; naar vi taler ude omkring i Landet, paalægger vi vore Vælgere og siger det ogsaa til os selv, at nu skal vi spare, det er nødvendigt i den Nedgangsperiode, vi er inde i. Dette kan man ikke komme bort fra, naar det foreliggende Lovforslag nærmere skal overvejes; dermed er, som jeg før udtalte, ikke sagt noget om Betimeligheden eller Ønskeligheden af at faa saadanne Folkeregistre indført, men kun, at det kunde være værd at overveje, om det rette Tidspunkt er inde til at gennemføre det foreliggende Lovforslag.

For øvrigt skal jeg kun tilføje, at fra mit Partis Side vil vi selvfølgelig stille os imødekommende og velvillige overfor den Udvalgsbehandling, som nu sikkert vil blive sat i Værk, og saa vil det jo vise sig, om det Gode, som muligvis kan opnaas ved Lovforslaget, kan veje Ulemperne og Omkostningerne op.

Dahlgaard: Det foreliggende Lovforslag er, som allerede nævnt, et Resultat af Folkeregisterkommissionens Arbejde. Jeg skal begynde med at minde om nogle Udtalelser, som jeg fremsatte i dette høje Ting under Finanslovsforslagets Behandling i 1920, Udtalelser, som jeg rettede til daværende Indenrigsminister Sigurd Berg i Anledning af denne Folkeregisterkommissions Nedsættelse. Jeg tillod mig at henstille til Indenrigsministeren at udnævne Repræsentanter for de forskellige politiske Partier til Medlemmer af denne Kommission, idet jeg udtalte, at det vilde være rigtigt, at der stadig i Kommissionen var Føling med Partiernes Standpunkter og Synspunkter overfor hele denne Sag. Jeg har den Opfattelse, at Folkeregisterkommissionens Arbejde og Indholdet af det Lovforslag, som foreligger her, har vist, at jeg den Gang havde Ret. Det foreliggende Lovforslag betegner